

til Afsluttelse af en international Konvention om Begrænsning af Rustningerne, naar den fornødne Enighed mellem Landene herom maatte foreligge.

Mexicos Delegerede, *M. Fabela*, holdt en Tale, der i alt væsentlig udtrykte Tilslutning til den spanske Delegeredes.

Portugals Delegerede, *M. Caeiro da Matta*, protesterede mod Valencia-Regeringens Paastand om, at Portugal skulde være Transitland for Transport af fremmed Krigsmateriel til General Franco; Portugal var stadig Tilhænger af Ikke-Indblandingspolitikken.

I Anledning af Kinas Paaberaabelse af Folkeforbundspagtens Art. 17 (se Afsnit VI), udtalte *Australiens* Første-Delegerede, *Mr. Bruce*, at det maatte forekomme ham umuligt for Folkeforbundet under de nuværende Forhold at skride til Sanktioner overfor Japan. Fjendtlighederne er alt for fremskredne; Konflikten er i Østen, og flere Stormagter staar udenfor Forbundet. Det var Pagtens Art. 11, der maatte bringes til Anvendelse.

Sovjetunionens Udenrigsminister *M. Litvinoff* bad Tilhængere af den Opfattelse, at Folkeforbundets Svaghed udelukkende skyldes dets manglende Universalitet, være

opmærksomme paa, at man jo af Erfaring kender Behandling af Stridigheder ved Udvalg, der omfatter Stater, der staar uden for Folkeforbundet. Dette gælder f. Eks. Ikke-Indblandingskomiteen i London; men de dér truffne Aftaler havde ikke været holdt. Ved Montreux- og Nyonkonferencerne derimod var man naaet til hurtige og effektive Løsninger, uagtet der ikke havde været universel Deltagelse. Hr. Litvinoff mente, at det ikke saa meget er Universaliteten som saadan, der tiltrænges, som en fælles Fredsvilje og det ene Lands Respekt for andres politiske Systemer. Han var mod Forslaget om at rette Henvendelse til Ikke-Medlemsstaterne (jfr. Afsnit VIII.), og ansaa det for givet, at disse ikke ønskede at indtræde i Forbundet.

Den *argentinske* Delegerede, *M. Cantilo*, talte om den panamerikanske Fredskonference i Buenos Aires i December 1936 og anbefalede Forslaget om Koordinering af de forskellige Fredspagter, der har samme Formaal (jfr. Afsnit VIII.). Han gjorde derhos Rede for det argentinske Forslag om Afsluttelse af en Konvention om Asylret.

Der var under Generaldebatten en Række andre Talere, bl. a. den *finiske* og den *rumænske* Udenrigsminister samt Delegerede for *Iran*, *Irak*, *Peru*, *Equador* m. fl.

IV. Valg af tre ikke-faste Medlemmer af Folkeforbundsraadet.

I 1926 vedtog Forsamlingen hvert Aar at vælge tre ikke-faste Medlemmer af Raadet for en Periode af tre Aar at regne fra deres Valg. Raadets samlede Medlemsantal er i Øjeblikket 15, idet man i 1936 besluttede, for en Periode af tre Aar (1936—39), at oprette to midlertidige ikke-faste Raadspladser, der tildeltes *Letland* og *Kina*. De fire faste Raadspladser indehaves af *England*, *Frankrig*, *Sovjetunionen* og *Italien**). Af de resterende ni Raadspladser er siden 1935 de tre tildelt *Polen*, *Rumæ-*

nien og *Equador*; siden 1936 de tre *Sverige*, *Bolivia* og *Ny-Zealand*; i Stedet endelig for Spanien, Tyrkiet og Chile, hvis Mandater udløb i 1937, valgte Delegeretforsamlingen den 20. og 28. September *Belgien*, *Iran* og *Peru*.

Et afgaaet Raadsmedlem er efter de gældende Regler ikke genvælgeligt de følgende tre Aar, medmindre Forsamlingen, efter Begæring af den paagældende Stat, vedtager dens Genvælgelighed med $\frac{2}{3}$ Majoritet. *Spanien* og *Tyrkiet* søgte begge Genvalg til Raadet, men intet af disse Lande opnaaede ved Afstemningen i Forsamlingen den fornødne Majoritet.

*) Dette Land har dog som foran nævnt nu udmeldt sig af Folkeforbundet.